

[Schlüter.]

behandling. Vi ser lovforslagene som led i en samlet politik, der har fundet udtryk i forliget mellem regeringen og socialdemokratiet. Der er en direkte sammenhæng mellem forslaget om bunden opsparing og forslaget om kontanttilskud til virksomhederne. Vi agter at stemme imod begge disse forslag. Vi mener, de foranstaltninger, forliget omfatter, er helt utilstrækkelige og helt uegnede som løsning af de alvorlige økonomiske problemer foran os. Vi lægger afgørende vægt på, at når op mod 2 mia kr. af statens skatteindtægter anvendes til disse nye tilskud, vil udsigterne for en skattelettelse i en fremtid, man kan overskue, aldeles forsvinde.

Vi har ønsket væsentlig større besparelser gennemført på statsbudgettet end de begrænsede, som er indeholdt i forliget mellem regeringen og socialdemokratiet. Vi beklager stærkt, at regeringen har opgivet de spareforslag, regeringen selv har stillet. Vi ønsker en politik, som langt mere effektivt begrænser de for store omkostningsstigninger end det, vi kan håbe på, hvis forliget nu bliver gennemført.

Brusvang (CD):

For centrum-demokraterne er det forlig, vi drøfter her, de politiske realiteters forlig. Det hovedproblem, vi er konfronteret med, er problemet dyrtidsekspllosionen. Vi siger ja til forliget, fordi vi finder, at forliget er den bedst opnåelige løsning på de givne politiske vilkår.

For et øjeblik siden harcelerede hr. Dahlgaard over centrum-demokraternes stilling med en bemærkning om, at vore mandater kunne socialdemokratiet uden videre disponere over, og at dette forhåbentlig ikke blev en vane. Må jeg spørge hr. Dahlgaard: hvad er det egentlig, hr. Dahlgaard havde forestillet sig? Havde han forestillet sig, at der fra centrum-demokraternes side skulle være en markering blot for markeringens egen skyld? Vi føler et ansvar for de 14 mandater, vi har, de skal sættes ind på ansvarlig vis; vi har været med til at pege på denne regering, på partiet venstre som regeringsparti, og det er vort selvfølgeligste ønske, at denne regering så indleder de fornødne forhandlinger med socialdemokratiet som det største parti for at søge frem mod noget, der kan blive til et forlig.

I øvrigt havde vi jo en del teatertorden her i weekenden, og jeg må sige, at mig forekom denne teatertorden, som vi oplevede, lidt urimelig og endog lidt skadelig. Det var den torden, der drejede sig om, at en af forligspartnerne, en af de små forligspartnere, gjorde opmærksom på, at nu stiledede man imod en sambeskatning.

Realiteten var jo den, at allerede i ugen forinden var der enighed mellem alle de 4 partier, der står bag forliget, om, at man ikke tilsigtede en sambeskatning, men at dette alene skyldtes, at der var en sløret formulering, som man naturligvis ønskede at få rettet.

Denne teatertorden beklager vi. Men vi ønsker altså ikke at deltage på denne måde. I øvrigt er denne bemærkning sagt i al venkabelighed og i al respekt for kristeligt folkeparti, som vi i øvrigt sætter meget højt, og hvis virke vi værdsætter. Men jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at netop denne særlige aktivitet fra kristeligt folkepartis side gjorde, at dette parti i flere dage kørte på frihjul i forhold til centrum-demokraterne, som altså stod som dem, der bare fulgte trop uden at protestere.

Det er gang på gang blevet stukket os i næsen, at vi udsteder blankochecks, og man har hæftet sig ved hr. Erhard Jakobsens formulering, at hvad V og S kan blive enige om — og så er det ligegyldigt hvad — kan vi sluge. Har man dog ikke lært at læse og forstå, hvad kernen er i den særlige måde, som hr. Erhard Jakobsen så ironisk og så morsomt af og til udtrykker sig på? Formålet var selvfølgelig at vække folks opmærksomhed, men når den var vakt, havde han tilstrækkelig tillid både til tilhørerne og til pressen til at tro på, at de forstod, hvad kernen var. Kernen er selvfølgelig den, at når to ansvarsbevidne partier — og som sådanne anser vi både socialdemokratiet og venstre — med den afstand, der er imellem dem, kan blive sat i bevægelse mod hinanden, så er der en chance for, at vi, demokraterne i midten, demokraterne i centrum, kan se med sympati på det resultat, man når frem til.

I øvrigt er det forligets politiske karakter, der for os er særlig skelsættende. Vi finder, at det er en skelsættende begivenhed, og vi vedkender os gerne ansvaret herfor, historisk som aktuelt. Historisk var det hr. Er-